

אך פאן, ושלח ביד איש עתי -
שהוא מזמן לזה ורשום לזה,
והכהן היה מפיר בו עין אחת
יותר מאחרת מעט. העור שעל
העין מכסה בשערות רבות, העין
מכחלת ולא מסתפל ישר, זהו
האדם המזמן לכך והראוי לו.
ועל זה פתוב ביד איש עתי.

בגוש חלב היה אדם, שבכל
מקום שמפה בידו, היה מת, ולא
היו אנשים מתקרבים אליו.
בסוריה היה אדם, שבכל מקום
שבו הסתפל, אפלו לטוב, הפל
התהפך לרע. יום אחד היה איש
אחד הולך בשוק, והיו פניו
מאירות. בא אותו איש והסתפל
בו, ונבקעה עינו. משום כך לכל
היה אדם מוכן, לזה ולזה. ועל
זה פתוב טוב עין הוא יברך, אל
תקרי יברך אלא יברך.

וְכַמְדֵנוּ, האיש הזה שהיה הולך
למדבר, כשהגיע שם אותו שעיר,
היה עולה להר, ודוחה אותו
בשתי ידי, ולא היה מגיע לחצי
ההר עד שנעשה איברים איברים,
ואותו איש היה אומר: כך ימחו
עונות עמך וגו'. ומשום שעולה
אותו קטגור ונעשה סגור של
ישראל, אז הקדוש ברוך הוא,
את כל חטאי ישראל וכל מה
שפתוב באותם פתקים שלמעלה
להזכיר את חטאי בני האדם, הוא
נוטל אותם וזורק אותם כמו זה
למקום שנקרא מצולות ים. זהו
שפתוב (מיכה ז) ותשליך במצלות
ים כל חטאתם.

רעיא מהימנא

מצוה זו, שיעבד הכהן הגדול את
עבודת אותו היום כמו שצריך,
ולשלח שעיר לעזאזל. הסוד הזה
כמו שנאמר, כדי שיפרד מהעם

אֹרֶךְ הַכָּא וְשַׁלַּח בְּיַד אִישׁ עֵתִי, דְּהוּא זְמִין
לְהָאִי. וְרָשִׁים לְהָאִי, וְכַהֲנָא הָוָה
אֲשֶׁתְּמוּדַע בֵּיהּ, חַד עֵינָא יִתִּיר מֵאַחֲרָא פּוּרְתָא.
סוּרְטָא דְעַל עֵינָא אֲתַחֲפִיא בְּשַׁעְרֵין סְגִיאִין.
מִכַּחֲלָא עֵינָא, וְלֹא מִסְתַּפֵּל בְּמִישָׁר. הָאִי הוּא
בַר נֶשׁ זְמִין לְהָאִי, וְכַדְקָא חֲזִי לֵיהּ. וְעַל דָּא
כְּתִיב בְּיַד אִישׁ עֵתִי.

בגוש חלבא הוה בר נש, דבכל אתר דמחי
בידוי, הוה מית, ולא הוו בני נשא
מקרבין בהדיה. בסוריא הוה בר נש, דבכל
אתר דאסתפל אפילו לטב, פלא אתהפך
לביש. יומא חד הוה חד בר נש אזיל בשוקא,
והוה אנפוי נהירין. אתא ההוא בר נש ואסתפל
ביה, ואתבקע עיניה. בגין כך, בכלא הוה בר
נש זמין, להאי ולהאי. ועל דא כתיב טוב עין
הוא יבורך, אל תקרי יבורך אלא יברך.

ותאנא, האי בר נש דההוא אזיל למדברא, פד
מטא ביה בההוא שעירא הוה סליק
לטורא, ודחי ליה בתרין ידוי. ולא הוה נחית
לפלגות טורא, עד דאתעביד שייפין שייפין.
וההוא בר נש הוה אמר, כך ימחו עונות עמך
וכו'. ובגין דסליק ההוא קטיגוריא ואתעביד
סניגוריא דישראל, כדין קדשא בריך הוא, כל
חוביהו דישראל, וכל מה דכתיב באינון
פתקין דלעילא, לאדפרא חוביהו דבני נשא,
נטיל לון ורמי לון פהאי גוונא, לאתר דאתקרי
מצולות ים. הדא הוא דכתיב, (מיכה ז) ותשליך
במצולות ים כל חטאתם.

רעיא מהימנא

פקודא דא, למפלח כהנא רבא פולחנא דההוא יומא
כמה דאצטריך, ולמשלח שעיר לעזאזל. רזא

דא כמה דאת אמר, בגין לאתפרשא מעמא קדישא, ולא יתבע חוביהוון קמי מלפא. ולא